

**RÄPINA
AIANDUSKOO**
nutikas looduslähedane elu

Aeg & Vaim

TEMPUS & SPIRITUS

www.aianduskool.ee/koolileht

17.02.2017

Kevadärevus südames ja Räpina Aianduskoolis

Hoolimata raagus puudest ja puhkeseisundis loodusest, kihab elu Räpina Aianduskoolis juba kevadiselt. Astudes kooli fuajeesse, vaatavad meile vastu kevadised lilleseaded. Jalutades mööda kasvuhoonet, leiame sealt säravrohelised kurgitaimed ja särtsakad priimulad.

Juba käib usin külvamine, pikeerimine, istutamine. Rohelised taimetited pistavad uudishimulikult oma ninakesed mullast välja ja uudistavad ümbritsevat maailma. Mis saaks veel rohkem aedniku hinge rõõmustada. Kõik kellel soovi, võivad saada osa varajasest kevade saabumisest kasvuhooes ja lasta ennast nakatada aianduse maagilisest pisikust.

Praegusel aastaajal tunneme suurt puudust päikesest, ka sellele probleemile saab kasvuhooes kasvõi hetkekski leevendust leida. Säravad taimelambid annavad teraapilist valgust igaühele, kes võtab vaevaks uksest sisse astuda ja taimede vastu huvi tunda.

Päikese leiata ka klassiruumist. Iga aineõpetaja, kes parajasti teile oma oskusi- teadmisi jagab, on kui päike tähesüsteemi keskmes, pannes särama iga planeedi enda ümber. Kallid õpilased talletage seda valgust ja soojust, kandke seda süda kaugele, kuhu iganes teie teed ka viivad. Ühel ilusal hetkel saavad teist need säravad tähed, kes ümbritsevasse maailma oma soojust ja valgust jagavad, kas ühel või teisel moel. Tundke rõõmu, et olete omandanud aianduse eriala põnevaid teadmisi.

Võib naljatamisi väita, et jumala esimesteks ametiteks olid maastikuehitaja ja aednik, sest kes kujundas ja rajas paradiisiaia. Seega saame me sellest koolist oskuse luua oma paradiisiaia. Edu teile kõigile selle rajamisel!

Aedniku ja maastikuehitaja eriala seostatakse tihti raske ja musta töö tegemisega. Eks iga töö on raske, kuid nendes ametites tunnete tegelikult nii palju loomingulist rahulolu. Igast väiksest taimest saab kord suur, see kasvatamise rõõm on üüratu. Iga rajatud tarbe- või iluaeda, saate jagada oma lähedaste ja sõpradega – sellel on püsiväärtus. Kõik, kes need väarikad ametid on omandanud, saavad oskuse luua püsiväärtusi.

Teadmised ja oskused pole kunagi lõplikud. Alati saab neid täiendada, muutudes targemaks ja osavamaks. Selleks leidke ikka tee

tagasi Räpina Aianduskooli, kas või selleks, et taas oma hingespidi kevadärevusega täita.

Kõik need aianduskooli õpilased, kes veebruaris kooli lõpetavad, leiavad kindlasti kevade oma südamest. Rõõmustagem nendega üheskoos ja tundkem kevadärevist endagi hinges.

Anu Käär, aianduse juhtõpetaja

Foto: V. Truija

Mis tehtud ...

7.02	Aasta õpilase valimine
7.-9.02	Aasta töötaja valimine
9.02	Õpilaste mälumäng – EESTI VABARIIK
13.-14.02	Sõbrapäeva üritused
13.-17.02	ME kutse- ja lõpueksam
14.02	Omaloomingu konkurss
17.02	Nooremaednike ja maastikuehitajate lõpuaktus

... mis teoksil

23.02	Eesti Vabariigi aastapäeva aktus
28.02	Vastlapäev
9.03	Osalemine haridusmessil „Vali nutikalt“
10.-11.03	Osalemine infomessil „Orientiir 2017“
16.03	Õpilaste mälumäng
13.-17.03	Emakeelenädal
17.03	Osalemine haridus- ja infomessil „Intellektika“
23.03	Osalemine infomessil „Suunaja 2017“

TÄNASES LEHES: Kumardus lõpetajatele! Viljapuuad Köstrimäel! Teeme tutvust—EMEL! Elutööpreemia! NUTT tundi! Sõbrapäev piltides! Õnnitluskaardid pusleks! Soome disaini lätetel! Veebruarikuu spämm! ... ja palju muud huvitavat!!!

Räpina Aianduskooli lõpetajad 2017

Nooremaednik AN15-31-T1

Kätlin Külaots
Mairi Meinbeck
Maris Mets
Merlin Paluvits
Merike Plangi
Taiger Sügis
Marjana Vissel

Nooremaednik AN15-31-T2

Marianne Lind-Lillepalu
Tiiu Merila
Tiiu Mikk
Ellyt Talv
Riin Ojamäe
Pille Peenemaa
Rena Sillari
Aire Tuul
Sirle Vares

Maastikuehitus ME13-11-K

Argo Ainjärv
Ilya Chirkov
Polina Jakovleva
Jelena Kapajeva
Anastasia Kuropatkina
Kris Käos
Elizaveta Lakhtina
Hendrik Lillenbergh
Jekaterina Švaiger

Kursusejuhataja: **Katrin Kivistik**

Õpitüdrukud – rahul oma valikutega

Täna lõpetame ka meie kooli – nooremaednikud ehk keerulisemalt AN15-31-T2 kursus. Oleme koolipinki nüskinud ammutades uusi teadmisi ja oskusi. Panen kirja mõned mõtted meie arvamusest Räpina Aianduskoolist.

Aianduskooli õppejõud oskavad asjatundlikult ja humoorikalt oma teadmisi edasi anda ja õpetada just vajalikku, eristades seda mitte-vajalikust. Õppetöö jooksul saime külastada tuntud aedu, mis on Eesti parimad. Uskuge või mitte, aga enamus aiandusvaldkonna tegijatest on ikkagi mingil määral seotud Räpina Aianduskooliga.

Õpingud siin koolis ajendasid meid isegi edasi õppima. Meie seast on nii mõnigi kindlasti jätkamas õpinguid Räpina Aianduskoolis uuel aastal, aga siis juba teisel erialal. Kui keegi meist soovis alguses ainult hobi töttu kooli tulla, siis tänaseks on enamus ikkagi just aianduse valdkonda tööle läinud. Meie seas on ka neid, kes tänu koolile said tuge oma ettevõtluse arendamiseks.

Hoolimata hirmsast ladina-keele tuupimisest oleme kõik väga õnnelikud, et jõudsime lõpusirgele ja oleme nooremaedniku diplomi väärilised.

Kui teil on olemas kasvõi väike aianduspiisik ja mõtlete, kas tulla aianduskooli õppima või mitte, siis meie omalt poolt soovitame kindlasti. ☺ Need kontaktid ja kogemused, mis te siit koolist saate, on väga väärtuslikud, nii oma ettevõtluses kasutamiseks kui ka hobiaia rajamiseks. Aitäh õpetajad!

Ellyt Talv, AN15-31-T2

Foto: V. Truija

Nooremaednikud AN15-31-T2

Adios amigos!

Ühikas külmkapi alust puhastades jõudis mulle kohale, et lust ja lillepidu on läbi ning peab päriselu elama hakkama. Harja varrele toetades ja tühjalt kapiuksel asuvat mõra vaadates, mõtlesin ma koolis veedetud ajale. Truija matemaatilised probleemid, Trahvi kivid, Uurmani ladina keel mõlguvad veel aastaid mees ja Vaasa oksid näen vist elu lõpuni unes. Aknast välja vaadates meenus, kuidas varahommikul, kui päike piilus okste vahelt ja murul kaste veel maas oli, peenrast kuivanud taimi ja umbrohtu välja sai veetud ning kuidas jäi veel aega üle Torimit kiruda selle nürida töö eest. Aga Räpina Aianduskooli teadmised ja kogemused on asendamatud ning viivad meid elus edasi. Tuba korras, võib julgelt sammul astuda uute kogemuste poole ja vaadata, kuhu viib meie edasine tee. Lõppu veel ei näe. Soovin tänada kogu kooliperet, kes on olnud meile nii toeks kui ka mentoriteks. Eriti tahan isiklikult tänada oma kursusejuhatajat Katrin Kivistikku, kes on olnud nii minule kui ka teistele suureks toeks ja kes on teinud reaalselt kõik selleks, et me saaksime kooli lõpetatud. **SUUR SUUR AITÄH!** Ma tõesti kartsin vahepeal, et lähed meie pärast peast halliks.

Kursusekaaslaste meenutused kooliajast

Mis on sinu kõige värvikam mälestus nende kooliaastate jooksul?

Anastasia: Neid mälestusi on koormatäis. Kohe meenub, kuidas õpetaja Svetlana Tund klassi astudes rõõmsalt hõikas: „No tere sõbrakesed!” või kuidas me terve kursusega oleme naernud kõige tobedamate asjade üle (kaldun arvama, et mina olen naernud alati nii kõvasti, et on jäänud selline tunne, terve kursus lõkerdab kaasa).

Polina: Esimene päev koolis.

Steven: Iga kooliaasta oli omamoodi värvikas minu jaoks, kõige värvikam oli ilmselt rebaste retsimine esimesel aastal.

Jekaterina: Neid on nii palju, aga kõige värvikam oli viimane jõulupidu. Me tantsisime koos tüdrukutega – seda ei unusta ma iial.

Jelena: Ma ei oska täpselt öelda, sest koolis toimus iga päev sündmusi, mis tegid mu elu huvitavamaks.

Kelle tunde sa igatsema jääd? Ja miks?

Anastasia: Jään igatsema kõikide õpetajate tunde. Kõik õpetajad on väga vahvad ja tunnustamist väärt.

Polina: Praktikantide. Meie parimaid õpetajaid, kellega on olnud praktilist lõbus.

Steven: Polegi väga kellegi tunde, mida ma igatseksin, oleks võinud olla rohkem fotograafia tunde.

Jekaterina: Tegelikult kõikide õpetajate tunde, sest veetsin nendega päris palju aega. ☺

Jelena: Ma igatsen juba oma klassi ja ei ole vaja selgitada miks.

Millised on edasised tulevikuplaanid?

Anastasia: Praegu olen otsustanud aega natuke maha võtta, siis edasi lähen tööle maastikuehitajana.

Polina: Minna edasi õppima.

Steven: Plaanin edasi minna õppima teist eriala, milleks oleks IT.

Jekaterina: Soovin õppida medõeks ja tulevikus olla hea ema lastele.

Jelena: Ma tahan edasi õppida.

Mis oleks sinu soovitus nooremale generatsioonile, et kuidas koolis toime tulla?

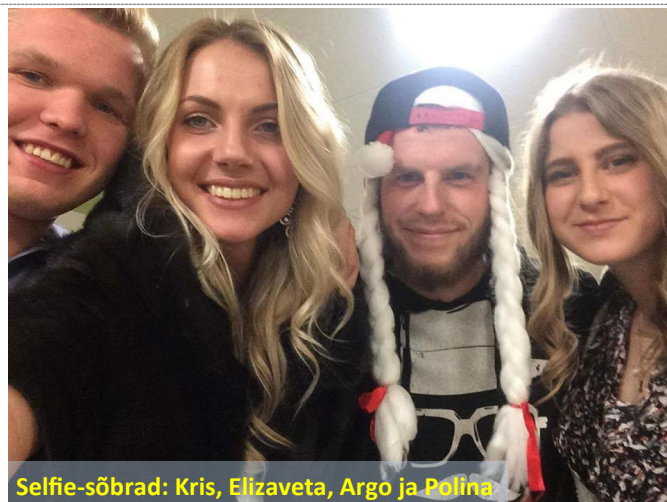
Anastasia: Koolis käia on ju nii lihtne. Tuleb tunnis endale kõik ilusti selgeks teha, siis on kodus vähem tööd ja ka kontrollitööd on lihtsam teha. Soovitan nutitelefoni käest panna ja kuulata, mis tarkusi räägivad õpetajad, siis jäävad asjad paremini meelde.

Polina: Kui teil on mingi x, kohe parandage ära!

Steven: Kindlasti panna tundides tähele, õppida hoolega ja mõelda, et kõike seda sa teed enda jaoks, mitte kellegi teise jaoks.

Jekaterina: Hoidke kokku omavahel, suhelge!

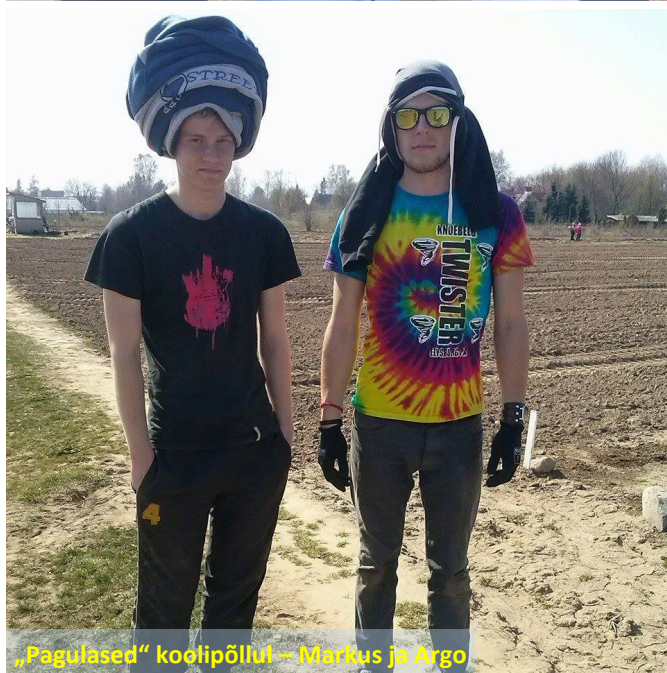
Jelena: Mul on ainult üks nõuanne— ära jäta praktilist käimata!

Selfie-sõbrad: Kris, Elizaveta, Argo ja Polina

Vallatud „patsid“ jõulupeol — Argo, Kris ja Markkus Janek

„Pagulased“ koolipõllul — Markus ja Argo

Keda soovid tänada?

Anastasia: Soovin tänada kõiki õpetajaid ja koolitöötajaid.

Polina: Klassijuhatajat, kes on kogu aeg hoolitsenud meie eest! Ning kõiki õpetajaid.

Steven: Sooviksin tänada kõiki õpetajaid Räpina Aianduskoolis, kes meid need kolm ja pool pikka aastat kannatasid.

Jekaterina: Soovin tänada meie kallist õpetajat Katrin Kivistikku. Aitäh teile, et aitasite ja olite alati meie kõrval. Teistele õpetajatele samuti suured tänud.

Jelena: Soovin tänada klassijuhatajat Katrin Kivistikku, kes aitas meil lõpetada kooli.

Argo Ainjärv, ME13-11-K

Fotod: erakogu

Soome disaini lätetel: välispraktikal Loimaal

Esimest korda oli Räpina Aianduskooli tekstiilkäsitöö eriala teise kursuse õpilastel Piret Maidrel ja Karin Veidenbergil võimalus käia Erasmus+ projekti raames õppimas naaberriigis Soomes. Vastuvõt- vaks kooliks oli Lounais-Suomen Ammattiopisto Novida Loimaal, kus oli võimalus läinud aasta novembris end kaks nädalat täiendada. Õpetaja Karin Otsus viibis samas koolis sama projekti raames ühe nädala. Rõõm ja üllatus oli suur, kui leidsime selles koolis veel ühe eestlase - tekstiiliala õppiva Helle, kes elab juba mõnda aega Soomes. Otse loomulikult saime temaga kohe sõbraks ja loodetavasti tuleb ta juba kevadel välispraktikale Räpina Aianduskooli.

Kadestamisväärsed võimalused

Loimaa jääb Helsingist 160 kilomeetri kaugusele. Sealne kool on pika ajalooga, kuhu aasta lõpp tõi väiksed ümberkorraldused - tekstiiliosakonnad kolisid teise majja. Koolis toimub õppetöö ainult päevaõppena ja õpilased valivad juba kooli astudes suuna, mida soovivad õppida. Valida saab kanga kudumise, sisustustekstiili ja rõivaste valmistamise ning mööbli restaureerimise vahel. Tekstiiliala õpetamine on koondatud mitmest majast koosnevasse kompleksi, kus iga tegevuse jaoks on vastavad ruumid. Kangasteljed on koos ühes avaras ruumis, tarvikute ja materjalide hoidmise ladu on eraldi ja ka märgadeks tegevusteks (viltimine ja kangaste värvimine) on eraldi ruumid koos vajaminevate pesumasinatega. Omaette on ka masinkudumise klass. Õppimistingimused olid tõesti muljetavaldavad ja suurepärsed.

Soomes on kangastelgedel kudumise traditsioon väga tugev ning tase kõrge. Pärast kooliga lähemalt tuttavaks saamist alustasimegi telgedel kudumisega. Meid juhendas 27 aastat selles koolis kangakudumist õpetanud Kirsi Lähde. Iga õpilane saab personaalsed teljed, valib välja materjali, millest soovib kanga kududa ning asub kogu protsessi läbi tegema. Telgedelt maha võetud kanga viltisime ära, mille tulemusel saime väga vahva vilditud kanga. Esimest korda õnnestus kududa ka arvutitelgedel. Veel proovisime viltida siidi ja tegime ka vilditud susse.

Teisel õppenädalal jätkas Piret telgedel kudumist ja mina läksin sisustustekstiili osakonda, kus kuulasin arutelusid äsja toimunud kooli tutvustavast messist, aga ka sellest, kuidas laabuvad peatselt saabuva üritustesarja „Soome 100“ ettevalmistused. Selles projektis osalevad ka Loimaa kooli õpilased. Kuna tegemist oli jõulueelse ajaga, käis kibekiire ettevalmistus

jõululaatadeks. Sain anda ka oma panuse jõulutoodete valmistamisse - aitasin ühel õpilasel õmmelda erinevaid kodukaunistuselemente.

Revolutsioon kangakudumises

Kõige võimsama mulje jättis Soomes selle riigi muljetavaldav kangakudumise traditsioon. Igal pool on kangasteljed üleval ja kangakudumises kasutatakse palju arvutitelgedel kudumist. Meie jaoks oli see mõistagi kosmos, sest Eestis on selliseid kangastelgi vähe. Kui meie kangakudumises ja käsitöös on põhirõhk rahvuslikkusel, siis Soomes rõhutakse rohkem disainile ja uuenduslikkusele. Eesti käsitöö on peenem ja vägagi rahvuslikkusepõhine. Meil õpetatakse veel arhailisi töövõtteid.

Meeldis asjaolu, et suurt rõhku pannakse selles koolis tooteseeriategemisele, samuti valmistavad kooli õpilased tellimustöid klientidele. Väga oluline koht on seejuures stiilsel pakendil ja tootesildil.

Kokkuvõtteks oli kaks nädalat Soome õpet silmaringi laiendav ja oskusi lisav väärt kogemus. Kel edaspidi võimalik projektiga liituda, soovitan soojalt! Et liikumisvabadus oleks suurem, on tark sõita kohale autoga. Meie saime tänu auto olemasolule külastada vabadel päevadel 70 km kaugusel asuvat Turu linna koos sealsete armaste käsitööpoodide ja Toomkirikuga. 110 kilomeetri kaugusele jäävas Poris õnnestus ära näha ka Jan Uuspõllu soomekeelne monoetendus „Brüsseli kapsas“, mis etendus sealses vanas puuvilla- tehases.

Karin Veidenberg, TK15-42-M2 Fotod: K. Veidenberg, K. Otsus

Piret, Karin O. ja Karin V.

Piret kangastelgedel

Helle, Piret ja Karin V.

Sõbrapäev piltides!

Meie aiad

Elu loodusega koos

„Minu isa oli õppinud agronoom ja aias toimetaja - istutas, lõikas puid ja põõsaid, õpetas mindki. Minu ema oli õpetaja. See on ju loogiline, et minust sai aianduskooli õpetaja“, muigab puuviljandust õpetav Sirje Tooding, et tema saatus oli paika pandud juba sünnihetkel.

Varese talu koduhoov kutsub sügiseses päikesepaistes mõnusale jalutuskäigule. Perenaine Sirje võtab hommikused külalised lahkelt vastu. Raske on ette kujutada, et 30 aastat tagasi laiusid praeguse koduaia maadel sohvoosi viljapõllud. „27 aastat tagasi hakkasime ehitama, võib öelda, et iga viie-aastase perioodi tagant on midagi siin muutunud. Eks loodus teeb lihtsalt oma töö, mõned puud oleme juba maha võtnud, varem oli kuuse all muru, nüüd juba üheksa aastat kiviktaimla jne.“

„Mingit kindlat plaani mul ei olnud. Pärast maja valmimist oli igal pool mullahunnikuid ja muud ehituseks vajaminevat kola, enne ei saanud midagi looma hakata kui see koristatud. Koristamine käis aga jupi kaupa ja nii hakkas ka aed järk-järgult maja ümber tekki- ma.“

Alustame ringkäiku muidugi puuvilja- ja marjaaiast. „Ega see hea koha peal pole, muld on küll sobiv, aga vaadake, see ala asub kogu ümbritsevast maast madalamal. Kevadel koguneb siia lumesulamisvesi ja kui siis tuleb külm... üks aasta tuligi, saime endale liuvälja, teatab Sirje rõõmsalt, kuid tõdeb siis tõsisemaks muutudes, et viljapuude tüved said tugevaid talvekahjustusi ja neid on ta nüüd pidanud järjest välja vahetama. Sellel aastal õunasaagiga Sirje kiita ei saa, kuid veel eelmiste aastate hoidiste all lookas olevad keldririulid kinnitavad, et päris oma tehtud mahlast ja moosist puudust tundma ei pea.

Järgmiseks astume sisse suuremasse aeda, mida võib nimetada Sirje puukooliks, sest just seal paljundab ja kasvatab ta istikuid. „Kui õpetajaks hakkasin, siis tahtsin järgi proovida, kuidas see, millest räägin päriselt toimub ja kuidas ikka parem ja õigem asju teha on. Nii hakkasingi viljapuid paljundama. Esimesed taimed jagasin tuttavatele ja sugulastele laiali, järgmiseks tuli mõte, et miks mitte neid ka müüma hakata. Sortidest on välja valitud need, mis eestlasele enim meelepärased. Kõige rohkem küsitud sordid on aed-õunapuudest 'Liivi Kuldrenett', aed-pirnipuudest 'Pepi', aed-ploomipuudest 'Emma Leppermann' ja hapukirsipuudest 'Läti madalkirss'. Viljapuustikute kasvuala on tarastatud, sest muidu kipuvad jäneseid ja kitsed noor-

Raudlind

Varese talu perenaine Sirje

tele viljapuudele „kujunduslõikust“ tegema.

Istikute kõrval kasvab veel 27 ploomipuud 'Edinburgh', aedmaasikad, vaarikas 'Polka', lõhnavad kirsipuud, mille seemnetest uusi aluseid kirsipuudele kasvatada saab ning paarkümmend emapuud erinevate õuna-, pirni-, ploomi ja kirsisortidega. Maasikad kasvatab Sirje põhumultsi peal. Kui saak koristatud, oodatakse tuulevaikset ilma ja põletatakse lehed koos põhuga ära. Viimane võtab hästi tuld ning vanade taimelehtedega koos hävivad ka haigused ja kahjurid, samuti tuleb vähem võsundeid. Vaarikaid põske pistes, hoiatab Sirje, et me vilja sisse vaataksime, teadupoolest pole 'Polka' puhul vaarikaussi karta, kuid kärbsed armastavad samuti selle magusa vilja sisse end peita.

Aia najal kasvavad mõned viinapuud, sealhulgas Sirje praegune lemmiksort 'Hasanski Sladki'. „Eelmisel aastal tegin viinamarjadest mahla - nii hea!“, pole ta kiidusõnadega kitsi. Madala võrkaia najale kasvama pandud viinapuid on väga lihtne kaitsta: „Kui ma näen mõnda lindu lehtede vahelt välja lendamas, siis ma ju kohe kahtlustan teda“, ütleb Sirje muiates ja lisab kavalalt, et keegi käib viinamarju veel söömas. „Ma arvan, et see on orav... rebane muidugi ka!“ Ta tõdeb, et kuigi aed on tarastatud, pääseb rebane sinna sisse. Siiski leiab perenaine, et see on omamoodi ka hea, sest rebane püüab hiiri. Oravat on nähtud ka maasikaid söömas. „Aga see on nii tore ju, et ta käib maasikaid mekkimas!“ ei ole Sirje kade oma saaki loomadega jagamast.

Suurimaks tööks on muidugi niitmine. „Tööjaotus on selline, et mina niidan, abikaasa tangib ja remondib“, jätkab Sirje lõbusas toonis, kuid tegelikult saavad mõlemad aiatöödest võrdselt osa, sest tegutsemist pea kolme hektari suurusel aial jagub rohkesti. Sügise saabudes asendub niitmine lehtede riisumisega, sest lehtpuid kasvab krundil hulganisti.

Kodumaja

Puukool

Sissesõidu tee ääres kasvavad iidsed pärnad, kui nende juurest järjest sügavamale Varese talu valdustesse kõndida, võib korraga avastada end tiigi kaldalt, mille keskele on pere rajanud saare. „Lasime kaevata väikese tiigi, siis tahtsime suuremat, mõtlesime, et teeks saare ka, tegimegi! Seal oleme perega veetnud kõik jaanipäevad, kui ilm muidugi lubab. Teeme suure lõkke ja istume ning naudime valgeimat suveööd.“

Tiigist tuleb vesi kasvuhoonesse ning tänu tiigile on Sirjel ka „koduloomad“: „Meile on seltsilisi juurde tekkinud - palju rohelisi konni, oleme jäälindu ja hõbehaiguritki näinud. Pardid on kindlalt alati kohal, algul oli üks pardipere, aga nüüd on sugulased samuti siia tulnud, kokku umbes 30 lindu. Meil on oma kobras, kes langeb puid. See on tore, et nad siin toimetavad, puud kasvavad ju uuesti,“ ütleb Sirje, olles loodusega rahu sõlminud ja püüdes selle vastu mitte võidelda. Sama mõtteviisi järgides on ta koduaeda valinud ka taimed. Meil on vähe taimeliike, mulle meeldib lihtne ja avar aed.“

Lemmikaastaaeg aias on kevad. „Sügisel olen veidi väsinud. Aga nii kui kevad saabub, löövad silmad särama. Uued taimed ja mitmekesine seemnevalik, külv ja istutamine - see on see aedniku kutsehaigus.“

Üheks lemmikpaigaks nimetab Sirje puhkekohta elumaja taga, kus on peale sauna hea istuda. Krundi tagumises osas on metsa servas väike aiamajake, kus samuti on mõnus pikutada või nädalavahetustel perega grillida.

Sirjel on kaks kasvuhoonet, ühes to-

Suur ja väike

matid ja kurgid, teises viinapuud. Esimese põrandale on Sirje laotanud peenravaiba, et rohimistööd ei oleks. „Kui mõned aastad tagasi meil suguvõsakokkutulek oli, võtsid paar sugulast lausa kingad jalast kui kasvuhoonesse läksid.“ Viinapuu sortidest on esindatud 'Sommersweet', 'Swenson White', 'Severnõi Ranni' ja 'Guna'. Viimase kavatseb Sirje aga kasvuhoonest välja istutada, sest avamaa tingimused sobivad paremini.

„Muidugi on ju tore aias töötada, mulle nii meeldib! Ja kui on hoog sees, siis jõuad palju. Ja kui ei jõua, löön käega, teen siis kui jaksan!“ kirjeldab Sirje, et aiapidamine ei tohi röövida töörõõmu.

„Oi kui tore, et te nägite meie orava samuti ära!“ teatab Sirje rõõmsalt, kui oleme jalutuskäiguga metsa äärde jõudnud ja järsku kähikuningat mööda leppapuud üles jooksmas märkame.

Enne lahkumist kostitatakse meid magusate kirsimuffinidega, mida Sirje plaanib järgmisel aastal avatud talude päeval oma külalistele pakkuda. Ta on otsustanud sellest järjest enam populaarsust koguvast üritusest osa võtta ning huvilistele luuviljaliste silmastamist õpetada.

Oma saar

Tänu oma kunagisele bioloogiaõpetajale tuli Sirje Räpina Aianduskooli õppima ja temast sai aednik. Oma erialavalikut ta kahetsenud ei ole. Koolis omandatud teadmistega ning abikaasaga koostöös rajatud talu on küll pidevalt muutumises, kuid siiski nii terviklik ja küps.

Külustus toimus 31.08.2016.

Liisi Kont, kutseõpetaja

Fotod: V. Truija

Vaade talule

Aianduskool tuleb külla

Avastart on antud koolikülastusprojektile "Aianduskool tuleb külla 2017", mille käigus tutvustame meie kooli ja õppimisvõimalusi 7.-12. klassi õpilastele ligi 70 üldhariduskoolis.

Rõõmsa kohtumiseni! ☺ **Liina Palu, õppedirektor**

Reisikiri vol 1

3. veebruar 2017

Kell 5.30 algab teekond Pärnumaa koolidesse. Autosse on komplekteeritud kõik vajalikud reklaammaterjalid kooli ja erialade tutvustamiseks. Täna meeskond on Sirje, Priit K., Heini ja Karin K.

Teekond Räpina – Põlva – Otepää – Rõngu – Tõrva - Karksi-Nuia - Abja-Paluoja ja Surju. Kell 8.40-9.25 toimub 2017. aasta esimene aianduskooli tutvustav tund **Surju Põhikoolis**. Osaleb 16 õpilast (8.-9. kl).

Priidu sõnaosav esitlus koos meeskonna liikmete täiendustega ja virtuaaltuuri tutvustus annab ülevaate Rāpinast, aianduskoolist ja erialadest. Õpilaste seas tekitavad elevust tunni teise poole praktilised ülesanded: taimede tundmine (päris taimed!), nõõri mõõtmine (kelle nõõrijupp on kõige täpsema mõõduga?), puidutükkidest müüri ladumine, lilleseadepuslede kokkupanek, jäljeridade tundmine, aiandusteemaliste pildiridade, sõnapaaride ja -rāgastike lahendamine (kas porgandil on õis?).

Tānusõnad õpilastelt ja õpetajatelt annavad meile teadmise, et külastusprojekt ei ole asjata ette võetud ning lisab indu järgmistesse koolidesse minekuks.

Edasi viib teekond Pärnu. Jõuame **Pärnu Vanalinna Põhikooli** juurde ja ... üllatus-üllatus - koolimaja on tellingutes ja õppetööd selles hoones küll ei toimu. Selgub, et nii ongi ja külastuse kokkuleppimisel ei ole keegi selle peale tulnudki, et tunnid ei ole sellel õppeaastal oma majas, vaid hoopis asenduspinnal. Väikese orienteerumise järel Pärnus leiame õige koha ja koolituvustused võivad alata. Meile on planeeritud kolm tundi karjāriõpetuse tundide raames.

Kell 11.20-12.05 osaleb 40+ õpilast (8. kl). Kell 12.20-13.05 osaleb 40+ õpilast (7. kl). No siin saime omal nahal tunda, kui keeruline võib olla tundi läbi viia ja ennast kehtestada "pubekate" klassis. Ja seda üks - meie olime neljakesi.☺ Müts maha põhikooliastme õpetajate ees. Kell 13.30-14.05 osaleb 40+ õpilast (6. kl).

"Mett määritakse meile moka peale" ka selles koolis, kui saame positiivse tagasiside just selliselt läbiviidud tunni teostuse eest. Õppealajuhatajale oli üllatav, et õpilased ei taha tunni lõppedes kohe ära minna, vaid jätkavad rahulikult praktiliste ülesannetega, et nendega lõpuni jõuda.

Õpilaste päeva "päästsid" lisaks põnevatele praktilistele tegevustele veel kommid ja helkurid ning teadmine, et kaugel Kagu-Eestis toimub ka elu ning aianduskoolis õppides saad üldõpingutele lisaks eriala kogu eluks. Meie päeva rõõmustasid sārasilmsed lapsed - loodetavalt edaspidi suurema aiandushuviga kui enne.

Algab tagasisõit Pärnu - Karksi-Nuia – Tõrva – Rõngu – Otepää – Põlva - Rāpina. Pika sõidu ajal peetud omavahelised arutelud külastustundide plussidest-miinusdest ja mõttevahetused päevakohastel teemadel liidavad kollektiivi ning kuuluvad kindlalt rubriiki "tunne oma kolleegi". Rāpinas oleme jälle tagasi kell 18.30. Päev läbi, aeg esialgu mõtetes valmistuda järgmisteks kohtumisteks.

Seitsmekümnest planeeritud koolikülastusest 2 on tehtud!☺

Karin Kask, sessioonõppe juhataja

Reisikiri vol 2

Pühapäev, 5. veebruar

Kell 17.45–18.30 tegutseme Heiniga koolimajas koolikülastuste staabis (nõupidamiste ruumis). Teeme eesseisvateks koolikülastusteks viimaseid ettevalmistusi - komplekteerime koolidele esitlusmaterjalid, ülesanded ja meened ning pakime lilled kingituseks. Kuna õõseks lubas krõbedat pakast, siis lepime kokku, et kogu taimmaterjali laadime autosse homme varahommikul.

Vahepeal põikab meie juurest läbi kolleeg Katrin K. (tuli e-päevikutest oma kursuse õpilaste 1.semestri õpitulemuste kohta väljatrükke tegema) ning annab meile homseks teekonnaks kaasa oma head soovid. Oleme varahommikuseks sõiduks valmis. Heini on päeval kooli Opel Astra āra tankinud.

Esmaspäev, 6. veebruar

RĀPINA. Kell 6.20 Heiniga staabis. Oleme pisut nõutud. Hommikul nāitas termomeeter ligi 20 kraadi külma. Kas meie taimemāngutaimed "elavad" transpordi üle? Otsustame, et taimi kaasa ei võta, st taimede tundmise ülesannet läbi ei vii.

6.30 stardime Lāāne-Virumaale marsruudil **Muuga-Laekvere Kool – Põlula Kool – Vinni-Pajusti Gümnaasium**. Moostes ühineb meiega Kadi. Kell 9.00 peame olema Muugal. Ei, mitte selles kohas, kus Eesti suurim ja sūgavaim kaubasadam, vaid Laekvere vallas Lāāne - Virumaal.

MUUGA. Kell 8.40 otsime Google Mapi abiga Muuga koolimaja. Peatume Muuga mõisahoones. Geps nāitab, et kuskil selle maja taga peab olema koolimaja. Jārsku mārkamene hoone seinal silti "Muuga kool 1786." Hurraa... oleme õiges kohas! Kool tegutsebki selles mõisahoones. Koolimaja ees ühineb meie seltskonnaga maastikuehituse eriala vilistlane Erik (aga Erikust veidi hiljem).

Meid vōtab vastu sārtsakas õpetaja. Ta tāpsustab, et asume Muuga -Laekvere Kooli Muuga õppehoones. Kooli teine õppehoone asub Laekveres. Meid tuleb üle vaatama (nagu ta ise ütleb) ka meie aianduse eriala vilistlane, kes tōõtab Muuga mõisas, kuid tāna asendab Muuga kooli haigestunud kokka. Oli kuulnud, et aianduskoolist tullakse. Rōõmustab, et mina ja Kadi tuleme talle tutvavad ette.☺ Jõuame enne tundi minekut veel vāikese kohvi teha. Ja siis minek klassi, kus ees ootamas 15 õpilast 7.-9. klassidest. Nii nagu eelmisel aastal, alustame ka sel korral kooli tutvustust kūsimumstega: "Kus asub Rāpina?", "Kes on kāinud Rāpinas?", "Kes on kuulnud Rāpina Aianduskoolist?". Üks tūdruk teab, et on olemas Rāpina Aianduskool, sest tema õde õpib seal praegu. Ohoo ...

Mina ja Kadi tutvustame õppimisvōimalusi Rāpina Aianduskoolis. Erik rāāgib oma maastikuehituse õpingutest ja sellest, kuidas ta Rāpinasse sattus ning oma saavutustest kutsemeisterlikkuse vōistlustel. Saame teada, et halva õppeedukuse pārast oleks Erik 5. vōi 6. klassis āārepealt koolist vālja visatud. Ta leidis oma kutsumuse spordi ja talle huvitava ja sobiva eriala nāol. Meil endil on küll Erikut huvitav kuulda. Usun, et ka õpilastel. Loomulikult pakuvad õpilastele huvi kōik meie praktilised ülesanded. Julgustame neid õigete vastuste leidmiseks kasutama nutitelefoni. Kaks koolitundi Muugal mōõduvad kiiresti. Ahjaa... vahetunnis teeme mõisamaja peal ka vāikese ekskursiooni, mille jooksul saame muuhulgas teada, et majas kummitab (see vōib olla ka nali☺) ning, et siin mōõdus kirjanik Eduard Vilde lapsepōlv. "Minu esimesed triibulised" on Vilde kirjutanud just lapsepōlvkogemuste ainetel.

Ütleme “Nägemiseni, Muuga!” ning asume Põlula poole teele. Pool tundi autosõitu ja ...

PÕLULA. Üllatus, üllatus! Erik on Põlula kooli vilistlane! ☺ Nüüd, pärast mitmeid aastaid kooli lõpetamisest, on ta siin tagasi oma erialaõpingutest rääkimas. Eriku esinemisest jääb mulle eriti meelde tema poolt lausutu: “Kui sa teed seda, mis sulle meeldib, siis see ka õnnestub”. Õpetajad on Eriku saavutuste üle uhked.

Praktiliste ülesannete lahendamine pakub Põlula kooli 15 õpilasele (7.-9.kl) palju põnevust. Nutitelefoniga abiga saavad edukalt määratud nii loomade jäljed kui vastus küsimusele “Mis on jahukaste?”. Ka kolm õpetajat on ühise meeskonnana kaasa löömas. Õpetajad on vaimustunud sellest, kui lihtsate vahenditega ja meetoditega (nagu need meie ülesanded on) saab tunni õpilastele huvitavaks ja õpetlikuks muuta.

Nii on ootamatult ühest tunnist saanud teine. Õpilastel-õpetajatel huvi on ja meil pisut aega ka veel – teeme siis edasi. ☺ Aga nagu ühes laulusalmis “... kord iga pidu saab otsa...”, nii on meilgi aeg edasi liikuda... Vinni-Pajusti Gümnaasiumi.

Erik teeb ettepaneku külastada tema kodu, mis jääb Vinni-Pajusti teele ning asub Põlula koolist vaid u 2 km kaugusel. Võtame Eriku pakkumise rõõmuga vastu. Kohtume Eriku emaga, kellega koos Erik perefirmas tegutseb. Maaülikooli aednikuharidusega ema põhitöös on lillede kasvatamine, Erik tegeleb rohkem maastikuehituslike töödega. Imetleme kasvuhooneid, pergolaid jm rajatisi, mis Eriku kätetööl on valminud. Aitäh, Erik, et sa meiega oma tegemisi jagasid! ☺ 40 minutit tundmatutel teedel liigeldes ja oleme päral...

VINNI-PAJUSTI. Kell 14.00 on meid suures saalis ootamas u 130 (8.-12.kl) õpilast ja 5-6 õpetajat. Et me jutt paremini kostaks, siis räägime mikrofoni. Kõigist saalis olevatest õpilastest kolm õpilast teavad Räpina olemasolust. Üks on Räpinas läbisõidul olnud, kahel olevat Räpina sugulased. Kooli asukohaks pakuti olevat “kuskil Lõuna-Eestis”. Vaatame siis üheskoos kaardilt järgi, kus täpsemalt. ☺

Kooli tutvustus Kadi ja Erikuga läheb latusalt. Erik tunnustab uhkusega, et valis Räpina kooli just õpetajate (kelle käest saab alati vastuse) ja maailmatasemel õppimistingimuste pärast. Kool pakub erinevaid arenguvõimalusi osalemaks nii kutsevõistlustel kui huvitegevuses. Tundub, et õpilased “on kohal”. Tunni lõpus jääb veel mahti üks praktiline ülesanne läbi viia – aianduslike liitsõnade moodustamine. Raskemateks osutuvad sõnad ... (ei saa siinkohal öelda, sest palju koolikülastusi seisab veel ees). Üks tüdruk annab käega märku, et tema tuleb aianduskooli õppima, kuid mitte veel sellel aastal. Vist on 8. kl õpilane. ☺ Lõpetuseks tugev aplaus. Mitmed õpilased tulevad infovoldikuid küsima.

Nii, tehtud! Erik läheb oma teed, meie (Google Mapi abiga) oma

teed. Arutame Heini ja Kadiga, et kui Erik poleks meil ees sõitnud, siis oleks meil raskusi olnud õigeks ajaks koolidesse jõudmisega. Jummel... aga me pole täna veel üldse söönud. Tagasiteel põikame läbi Mustvee restoranist Ankur, kus sööme korraliku kõhutäie.

RÄPINA. Kell on 17.50. Aitäh, Heini, Kadi ja Erik! ☺ Mõtetes veel Lääne-Virumaa tripil. Põlula kooli kodulehe esilehel oleva koolimaja foto alt leian järgmised sõnad: mõtlen, tegutsen, saavutan. Huvi-
tav, kas Põlula kooli moto ja Eriku tulemuste vahel on seos? ☺

Liina Palu, õppedirektor

Õnnestunud külaskäik — Reisikiri vol 3

Mitte alati pole külaskäigud niivõrd soojad, sõbralikud, kui minu 9nda veebruari Palupera Põhikooli sõit. 240-aastases vanas mõisahoones olid hommikul ahjud puudega soojaks kõetud. Tugevate Võru juurtega direktor Svetlana Variku tervitas mind särasi silmselt juba kaugelt kitsa puumaja koridorist. Et olin kohal kokkulepitud ajast pool tundi varem, sain nii koolijuhi kui mitme õpetajaga lahatat haridusmuresid, kurta õpilaste vähesust ning tunda õpetaja kui olulise “maasoola” rolli alahindamist.

Aga juba ootasidki mind särasi silmsed 8-9 klasside õppurid tundi. Tänu Janely hästi ettevalmistatud esitlusele, kujunes minu etteaste põnevaks, lastele huvipakkuvaks ja siinkirjutajale meeldivaks ning inspireerivaks. Karini soovitusel võtsin kooli kaasa mitu mängukomplekti, et tõsta laste huvi ja tekitada elevust, võistluskirge. Noorte meeste kaks gruppi tundsid eksimatult ja kiiresti ära koti sisse peidetud maastiku erialal kasutatavad tööriistad ja abivahendid. Ka ulukite jäljed olid kiiresti tuvastatud. Floristide pusle sai ülikiiirelt kokku pandud ja juurvilju tundsid suurepäraselt kõik maalt pärit lapsed. Maalaste puhul polnudki see suureks üllatuseks. „Nii põnevaid ülesandeid pole varem keegi vähemalt siin koolis andnud“, kiitis minu abiks olnud noor õpetaja. Klassitund möödus imekiiresti, oli täis siirast rõõmu, säravaid silmi ja tekitas minus kindla tunde, et vähemalt selles väikeses koolis on õppetöö kõrgel tasemel.

Järgnes tunnustamise voor. Kommid, kooli logoga helkurid, pastakad, teepakikesed, bukletid ja kooli tutvustavad materjalid said kõik osalejad, keda kokku koos huvijuhiga oli 16. Hiljem, kui külaskäigule oli vaja punkt panna, tõi direktor sööklast võileibu ja kohvi ning rõhutas, et Eesti parim koolikokk Leelo Reha on nende koolis ja valmistab lastele ülimalt svat toitu. Minule jäid mälestuseks kooli logoga kohvikruus, kooli ajalugu tutvustav raamat, postkaart ja helkur.

Tagasitee möödus kiiresti. Minu süda oli rahul, tuju rõõmus. Olin õnnelik, sest päev läks korda, vähemalt kaks neidu soovisid kindlalt õppida floristik. Direktor lubas tellida koolibussi ja tulla meile lahtiste uste päeval vastukülaskäigule.

Lõpetan oma kirjatüki iidse kooli postkaardi tagaküljele trükitud salmiga kooli laulust:

*Siin Palupera kandi maalal
On aegade kuulsus ja au
Siin elavad kõrgklassi aadel,
Tuule tiibu saand eestlaste au*

Tänu sooja vastuvõtu eest Palupera õpetajatele, õpilastele. Sooviks, et iga meie kooli õpetaja käiks külas vähemalt kahelkolmel koolil aastas. Ainult selliste otsekontaktide abil leiame uudishimulikke, õpihimulisi, nutikaid õpilasi meie Räpina kooli.

Uno Minka, kutseõpetaja

Foto: K. Leesalu

Uno Minka Palupera koolis

Maastikuehitajad — koos suudame rohkem

Eesti Maastikuehitajate Liit (EMEL) kutsuti ellu sooviga Eesti maastikuehituses kord maja lüüa. Hetkel on küll liikmeid alla 30, kuid eesmärgid on väga kindlalt paigas ja esimesed tähtsad võidud saavutatud. Millega tegeleb Eesti Maastikuehitajate Liit ja kuidas üldse läheb Eesti maastikuehitajatel, loe järgnevast intervjuust. Küsimustele vastas Räpina Aianduskooli maastikuehituse õpetaja ja EMEL'i juhatuse liige Tarmo Loid.

Miks otsustati luua Eesti Maastikuehitajate Liit (varasemalt kuulusid maastikuehitajad Eesti Aiandusliidu alla)?

Sest suur liit jäi väikeseks. ☺ Aiandusliidu eesmärk on toetada aianduse huve, mis on rohkem seotud tootmisega. Maastikuehitus on aga teenus ja seetõttu meie huvid ei kattunud. Maastikuehitajate nägemus kooli- ja kutsesüsteemist oli samuti aiandusliidu visioonist tunduvalt erinev ning sellest tulenevalt otsustasime iseseisvuda.

Millised on teie põhilised tegevusvaldkonnad?

Esmajärjekorras on selleks praktikabaaside ülevaatamine ja nende tunnustamine. Me peame hea seisma, et õpilane saaks kvaliteetset praktikat, mille kaudu toimubki õppimine. Suvi läbi avaliku haljasaala rohimine või maanteekraavi silumine ei ole aktsepteeritav praktika maastikuehitust õppivale inimesele.

Lisaks muidugi maastikuehitajate huvide kaitsmine ja suhtlus riigiga, et sõna sekka öelda seadusloomes. Ettevõtte üksinda seda ei suudaks, selleks on vaja liitu, kuhu koonduvad inimesed ja ettevõtted maastikuehituse sektorist.

Praegu ei ole olemas mingisugust ülevaadet, mis toimub maastikuehituse turul. Meil puudub statistika, palju meid on ja kes mida teeb. Varem ei pääsenud me ligi ka riigihangetele ning saime olla ainult alltöövõtjad, kuid nüüd on seda seadust muudetud. Vanem maastikuehitaja kutsetunnistus annab võimaluse taotleda õigust osaleda riigihangetel ja teha maastikuehituslikku järelevalvet. EMEL-i üks põhieesmärke on, et kutsetunnistust hakataks rohkem väärtustama, see peab olema töötaja ja seeläbi ka ettevõtte kvaliteedi tõend. Just praegu on muutmisel maastikuehitaja kutsestandardid ja liidu esindajad on sellesse protsessi lisaks teiste huvitatud osapooltega kaasatud.

Millised on teie tulevikuplaanid, eesmärgid, sihid?

Üheks eesmärgiks on ka järelevalve süsteemi välja töötamine. Samuti üldises plaanis teadustamine, kes on maastikuehitaja, mis on maastikuehitus – millega maastikuehitaja tegeleb.

Teiseks eesmärgiks on tõsta maastikuehituse sektoris kaasarääkijate arvu. Selleks soovime suurendada liidu liikmete arvu vähemalt 2/3-ni turul tegutsevatest maastikuehitusega tegelevatest firmadest ja inimestest. Mida suurem on liikmeskond, seda tõsisemalt meie maastikuehitajate soov ja soovitusi kuulatakse erinevates ametkondades. Liidu toetaja- ja täisliikmeks saab tulla füüsilisest või juriidilisest isikust maastikuehitusega seotud inimene, kes soovib ühel või teisel moel panustada liidu tegemistesse. Olgu selleks siis arvamuste avaldamine, mõttetalgutel, koolitustel, seminaridel ja suvepäevadel osalemine.

Eesti Maastikuehitajate Liit on nüüd kutseandja. Tegite ümber kutseeksami. Miks? Ja mida te muutsite?

Varem toimus eksam 3x3 meetrit kastis, kus väga kitsastes tingimustes loodi ajutine ehitis, mis sama päeva õhtuks lammutati.

Kati Veski, Tarmo Loid ja Andres Vainu

Nüüd oleme planeerinud kutseeksami viia kooliterritooriumilt välja ning hinne kujuneb töövaatlusel, ehk hinnatakse, kuidas õpilane reaalses töökeskkonnas tööde teostamisega hakkama saab ja objekti valmis ehitab. Maastikuehitus on väga lai eriala ning seetõttu on meil kõigil oma tugevamaid ja nõrgemaid külgi. Praktikatel käimine peab aga õpilastele näitama maastikuehituse kõiki tahke, sest ainult praktiliselt läbi tehes on võimalik õppida ja seeläbi tajuda, mis ühte maastikuehitajat üldse töömaailmas ees võib oodata. Võimalik on paralleelse tömmata ka sellega, kuidas koolis asju õpetatakse ja kuidas neid päris elus rakendatakse, maailmapilt laieneb oluliselt. Seetõttu on ka ettevõttes tehtav eksam hoopis teine tase. Lisaks töövaatlusele hindame ka praktikadokumente. Need on üles ehitatud kutsestandardi järgi, kus tuleb oma kompetentsid ära tõendada. Praktilal teostatud tööd, mis kajastuvad praktikapäevikutest koos tõendusmaterjaliga (fotod) on hea materjal kompetentside tõendamisel. Ettevõtetes läbiviidav kutseeksam võimaldab eksami tegemise aega planeerida ja jaotada. Kõik ei ole korraga eksamil ja hindamiskomisjoni on võimalik koostada vastavalt asukohale ja vajadusele. Eelnev eksamikorraldus tingis selle, et eksamiperiood kestis kuni 10 päeva, mis tähendas, et kasvuhoone oli kinni, õpetajad olid hõivatud, hindamiskomisjon kurnatud. Ja lõpuks töö lammutamine, mis oli õpilastele üsna häiriv.

Kuidas võrdleksid Eesti ja Euroopa maastikuehitust/maastikuehitajaid?

Meie noorte tase on hea. Toome näiteks kasvõi selle, et Eesti õpilased on osalenud EuroSkills'i ja WordSkills'i võistlustel. Eriti tahaks esile tuua RAK esindajaid Mairold Mändi (liidu liige) ja Erik Rüütlit väga tubli töö eest EuroSkills'il Göteborgis. Kahjuks pole meil pikka pinki väga tugevate õpilastega. On üksikud, aga need on võistlustel väga head. Meil ei ole midagi häbeneda.

Euroopas on palju õpitud abitust, tahetakse hästi lihtsalt kõik ära teha, meie omad on väga tublid!

Sel kevadel, 4.-5. mail toimub Noor meister 2017, kus on oodata väga põnevat võistlust maastikuehituses.

Mis on Eesti maastikuehituse suurimad kitsaskohad?

Sessoonsus. Sõltuvalt ilmastikust saame tööd teha 8-9 kuud. Talvel maastikuehitaja talvitub. ☺ Suvel on töötempo pingeline, maksimaalselt tuleb pingutada, et talv üle elada. Seetõttu võib külmal ajal endale pikemat puhkust lubada. On neid, kes teevad sel perioodil sisetöid või sõidavad Euroopasse ennast täiendama, kuigi ka seal on talv ja tööd keerulisem leida.

Mis on meil väga hästi?

Avatus. Kogu ülejäänud maailm on nii kitsas. Kui hollandlased Eestisse satuvad, siis mõõdavad nad Tallinn-Tartu maanteel kilomeetreid, imestavad kui palju tühja maad jääb talude vahele. See on nende jaoks ulmeline. Hollandi pindala on Eesti omast väiksem, aga inimesi elab seal 17 miljonit. Meil on palju koduaedu, mille suurst saavad Euroopas endale ainult väga rikkad inimesed lubada. Maal võiks seda ruumi veelgi rohkem olla, aga ikka eelistavad inimesed osta endale väikese majakarbi kuskil põllul, millel on 900 ruutmeetrit aeda ja naaber kohe külje all. Siiski on olukord paranenud, mõned aastad tagasi oli muru, elupuuhekk ja üks suur rahn kogu haljastus. Täna on ikkagi taimevalik julgem, aias pööratakse tunduvalt rohkem tähelepanu kujundusele, mugavusele, praktilisusele.

Kas eestlane oskab hinnata maastikuehitaja tööd?

Natukene jõukam klient mõistab, et lisaks korraliku aia rajamisele on tähtis ka professionaalne hooldus. Kui aiaomanik on kirurg või mõni muu täppistöö tegija, siis on mõeldamatu, et ta nädalavahe- tusel näiteks trimmerdab. See vibratsioon võib veel esmaspäeval

tema käsi mõjutada ja põhitööd segada. Seetõttu on mõistlik tellida aia- ja maastikuhoidus sellega tegelevalt firmalt. Järjest enam hakatakse maastikuehitajat väärtustama.

Miks peaksid noored õppima maastikuehitust?

Miks mitte? Meil on pikk puhkus.☺ Töö on väljas, värskes õhus. „Ma ise ilu looja“ nagu öeldakse. Maastikuehitaja töö ei ole abstraktne klahvide klõbistamine või liini taga seismine. Selle töö tulemus on kiiresti näha. Kui mitte päeva lõpuks, siis nädala pärast kindlasti.

Kas Eestis on veel ruumi maastikuehitajatele?

Häid töömehi ja oma ala spetsialiste on alati vaja. Eestis on puudus headest ettevõtlikest ja noortest maastikuehitajatest. Hea maastikuehitaja saab alati hakkama pea igasuguse tööga, ta on harjunud olema situatsioonides, kus tuleb pidevalt kohaneda uue olukorraga ja ta austab oma tööd - see on omadus, mis teistel erialadel töötades nii tugevalt välja ei arene.

Liisi Kont, kutseõpetaja

Foto: erakogu

Ülo Zirnask – 90

Teenelisel õpetajal, Räpina valla aukodanikul, Räpina Aianduskooli vilistlasel ja kauaaegsel õpetajal ning treeneril Ülo Zirnaskil täitus 12. veebruaril 90 eluaastat.

Auväärse juubilaril sünnipäeva tähistati Räpina Koduloo- ja Aiandusmuuseumi aulas, mis on Ülo Zirnaski jaoks sümbolse tähendusega. Siin toimusid juubilaril tööaastatel kõik koolipeod, karnevalid, taidlusproovid, võrk- ja korvpallitreeningud, sisevõistlused, milles enamuses osales ka Ülo Zirnask ise.

Nüüd oli Ülo Zirnask oma perekonnaga aukohal. Ja õnnitlejaid oli väga palju. Tervitusi ja häid soove tuli nii lähedalt kui kaugelt. Õnnitlejate seas oli Räpina vallavanem Kaido Palu, aianduskooli direktor Kalle Toom, kes andis üle elutööpreemia kuldmündi. Häid soove edastasid aianduskooli endised direktorid Mati Kirota ja Valdur Madisson, ühiskümnaasiumi endine direktor Oskar Tuvik, Räpina meeskoor, kus juubilar on üle viiekümne aasta laulnud, naiskoor Koidula koos dirigent Jaanus Prükiga, spordikooli direktor ja palju teisi. Ülo Zirnaski õpilastest ja kaasteelistest kujunes lõputu õnnitlejate rivi, nende hulgas ka allakirjutanu.

Oli õnn õppida Räpina Aiandustehnikumis 1955-1959 aastani, kus meie mehhaniseerimise ja kehalise kasvatusse õpetajaks oli Ülo Zirnask. Ta oli meie suur lemmik, humoorikas, hea laulja, spordientusiast. Ta oskas lävida õpilastega nii, et tehnikumidevahelised spartakiaadid olid tõelised suursündmused. Ind ja tahe võita oli võistkonna au ja südametunnistus. Selle taga oli Ülo Zirnask kui isiksus ja õpetaja. Ta oli ise väga hea kõrgushüppaja ja võrkpallur, seda nii vabariiklikul kui üleliidulisel tasemel.

Koos abikaasa Meeri Zirnaskiga, kes oli tütarlaste kehalise kasvatusse õpetaja, korraldasid nad igal aastal Räpina alevi kultuurimajas spordipeo. Etteasted olid kõik sportlikud: võimlemisetüüdid, akrobaatika, püramiidid, riistvõimlemise numbrid. Kohale tassiti rööbaspuud, matid, poom. Etendus kestis kaks ja enam tundi ning oli räpinlaste seas väga oodatud. Sellised peod on jäänud ületamatuks viimase poole sajandi jooksul.

Kursusejuhatajana oskas Ülo Zirnask oma kursused viia õpingute lõpuni, väljalangenuid peaaegu polnudki. Kolleegina olen temalt palju õppinud. Olen imetlenud Ülo Zirnaski erudeeritust, kõige kursis olekut, Räpina valla ja linna asjade tundmist ja kohaliku elu korraldamisele kaasa aitamist.

Kord ütles ta: „Küll on hea, et on olemas aianduskool, kuhu pensionärid tulla! Paljudel pole enam asutustki, kus kunagi töötatud.“

Küll on hea, et Räpina Aianduskoolil on Ülo Zirnask, kes paljude

Loo autor õnnitlemas juubilarit

Juubelpidu mõisahoones

aastate jooksul aianduskoolile, Räpinale ja Eestile ise ja oma õpilaste kaudu kuulsust ja sära on toonud.

Palju õnne ja südamerahu järgmisteks aastateks, ilusat pensionipõlve, armas õpetaja!

Sügava lugupidamise ja tänutundega

Malle Terepson-Madisson

Fotod: A.Karpson

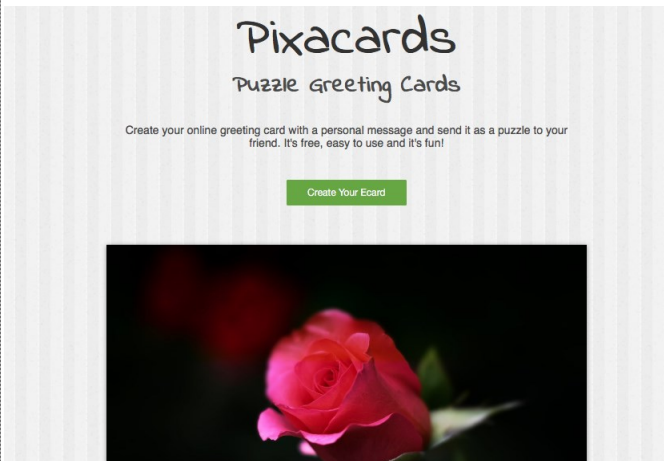
Ülo Zirnaski „Minu Elu Lugu“ saab lugeda
<https://muuseum.rapina.ee/ulo-zirnask-90/>

Haridustehnoloogi minutid

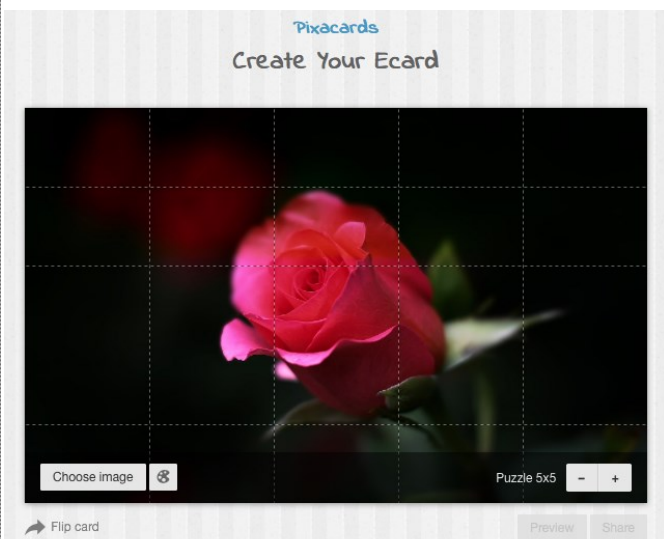
Pixacards – õnnituskaardid pusleks!

Pixacards
Puzzle Greeting Cards

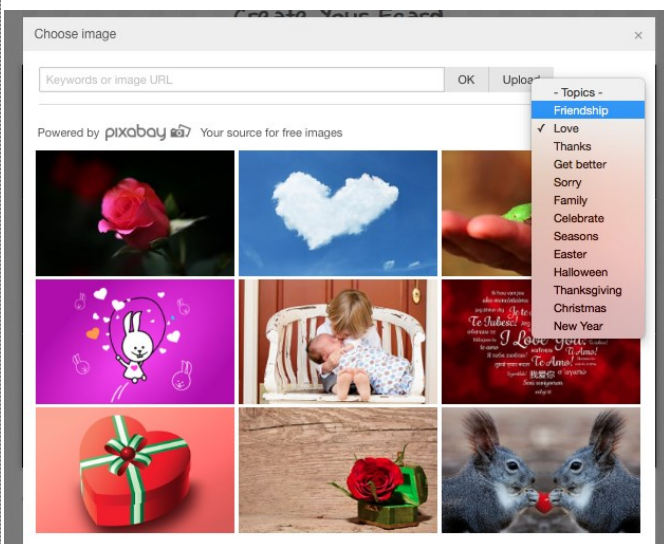
Pixacards (<https://pixacards.com>) on veebikeskkond, kus on võimalik koostada ja saata mitmesuguseid e-kaarte. Keskond on küll ingliskeelne kuid väga lihtsalt kasutatav. Pixacards ei nõua kasutajakonto olemasolu.

Joonis 1. Pixacards'i avaleht

Joonis 2. E-kaardi loomine

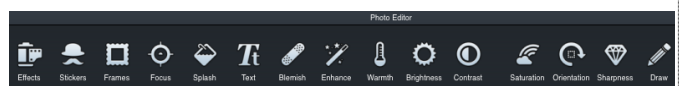

Joonis 3. Pildi valimine või üleslaadimine

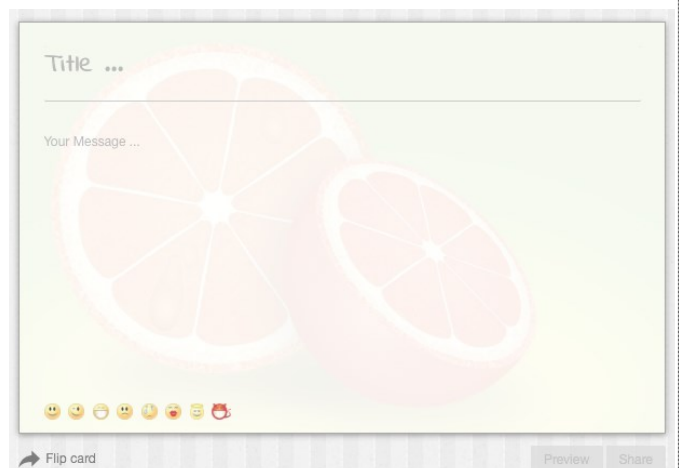
Tervitus- või õnnitluskaardi loomiseks kasuta avalehel olevat nuppu Create Your Ecard (Joonis 1). Avanenud aknas on võimalik valida kaardiks sobilikku pilti-fotot (Choose image) ja määrata mitmest tükist pusle luuakse (Puzzle) (Joonis 2). Võimalikud pusle suurused on 3x3 kuni 10x10 tükki. Pilte kaardi loomiseks saab valida nii keskkonnas pakutute hulgast kui ka ise oma seadmest üles laadida. Keskkonnast saab sobilikke pilte otsida märksõna abil või ka kolmeistkümne teema hulgast (Joonis 3).

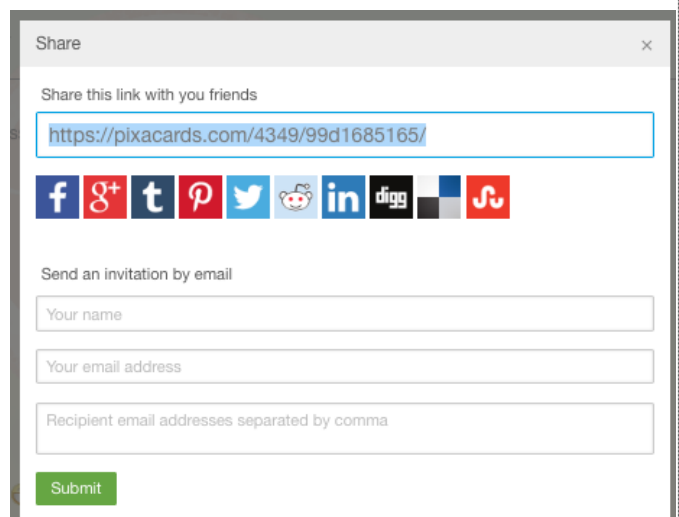
Joonis 4. Pildi töötlemine

Joonis 5. Pildi töötlemise võimalused

Joonis 6. Tervituse, õnnitluse lisamine

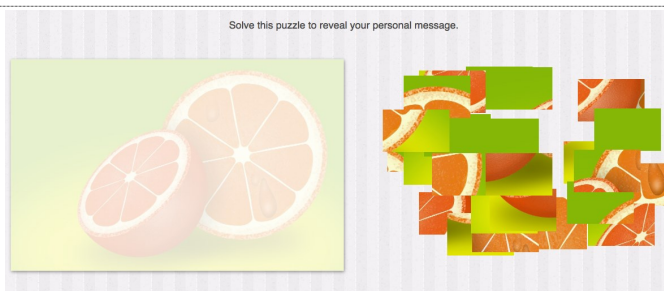

Joonis 7. Loodud e-kaardi jagamine

Pildi väljavalimise või üleslaadimise järel on võimalik seda töödelda (Joonis 4). Pildile on võimalik lisada efekte (Effects), kleepse (Stickers), raame (Frames), määrata fookuspunkti (Focus), lisada teksti (Text) ja muuta värve (Splash), kontrastsust (Contrast) jms (Joonis 5).

E-kaardi tagumisele küljele saab lisada teksti (Joonis 6). Selleks kasuta nuppu Flip card (Joonis 2). Teksti lisamise järel saab oma loodud e-kaardi üle vaadata (Preview) (Joonis 7). Kui loodu on sobilik, võibki selle teele saata (Share). E-kaarte saab jagada läbi sotsiaalmeedia, lingiga või saata e-kirjaga (Joonis 7). Kaardi saaja peab enne tervituse lugemist puslest kaardi kokku panema (Joonis 8).

Katrin Uurman, haridustehnoloog

Joonis 8. Saadetud e-kart puslena

Turvalise interneti päev

7. veebruar on rahvusvaheline turvalise interneti päev. Tähistasime seda päeva ülekoollise viktoriiniga. Osaleda võisid kõik soovijad individuaalselt. Kõige rohkem õigeid vastuseid andnud ja punkte kogunud osalejad said auhinna.

Viktoriinis sai testida oma teadmisi paroolide, nutitelefoni ja arvuti kasutamise, autorikaitse, sotsiaalmeedias suhtlemise, arvutiviirustest hoidumise, liba e-kirjade kohta.

Turvalise interneti päeva viktoriini võitjad:

KARL JÜRGEN PORRO - kogus kõige rohkem punkte.

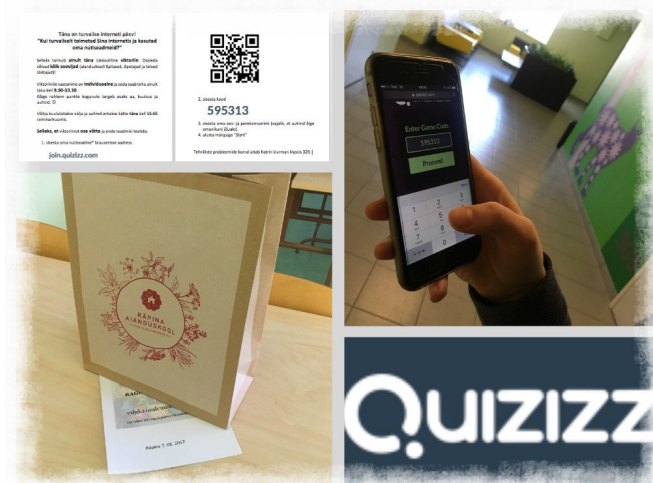
RAGNE NAZIMOV - andis kõige rohkem õigeid vastuseid.

Ergutusauhinna pälvib **MIREJA HILKJA** südika osalemise eest.

Täna kõiki osalejaid! Palju õnne auhinnasaajatele! 😊

Turvalist internetikasutust!

Katrin Uurman, haridustehnoloog

Haridustehnoloogi vahetunnid – NUTT tundi!

6.-9. veebruaril toimusid aianduskoolis haridustehnoloogi vahetunnid, kus käsitleti mitmeid õppeotstarbeliselt kasutatavaid veebipõhiseid keskkondi.

Haridustehnoloogi vahetundide nädalal oli võimalik vahetunni jooksul saada kiiret infot õppetöös kasutatavatest veebipõhistest vahenditest ja tööriistadest. Eesmärgiks ei olnud tutvustatava vahendi või tööriista kasutamise äraõppimine vaid teadasaamine.

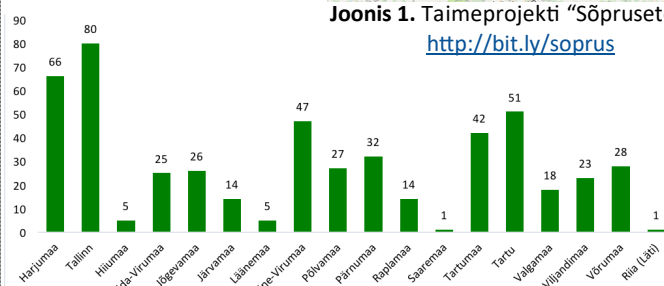
Haridustehnoloogi vahetunnid toimusid esmaspäevast neljapäevani, kaks korda päevas (9.30-9.40 ja 11.50-12.00). Ühte teemat käsitleti samal päeval kaks korda.

Läbitud teemade, keskkondade ja nende kasutusjuhenditega saab tutvuda lingi https://padlet.com/katrin_uurman/ht_nadal alt.

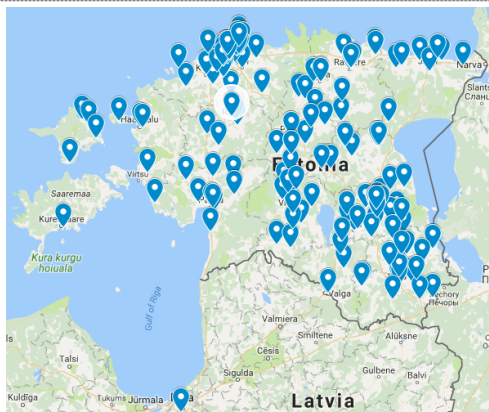
Katrin Uurman, haridustehnoloog

Head sõbrad!

Jaanuaris teavitas Räpina Aianduskool üldsust algavast taimeprojektist "Sõprusetera" kooli kodulehe, FB lehe ja haridusportali Koolielu kaudu. Alates 16. jaanuarist oli võimalik registreeruda taimeprojekti "Sõprusetera" osalejaks. Registreerimine lõppes 30. jaanuaril, mil täitus planeeritud 500 rühma.

Joonis 2. Taimeprojekti "Sõprusetera" osalejate arv maakonniti

Joonis 1. Taimeprojekti "Sõprusetera" osalejad
<http://bit.ly/soprus>

Tänavu on taimeprojektis osalemas 505 klassi-rühma, 235-st asutusest. Kokku on väikseid ja suuri osalejad koos juhendajatega 9529. Taimeprojektis osalejaid leiab igast Eestimaa nurgast (Joonis 1). Esindatud on kõik maakonnad (Joonis 2). Lisaks osaleb üks grupp Lätist, Riia Eesti Koolist. Haridustasemetest on esindatud peaaegu kõik. Osalemas on 185 lasteaia rühma, 196 algkooli, 103 põhikooli ja 3 gümnaasiumi rühma ning 1 rühm kutsekoolist. Lisaks on osalemas muid õpilaste grupe: huviringid (loodusring, taaskasutusring, teadusring jms), skaudid, noortekeskused, õpilasesindused.

Aianduskool saadab kõikidele osalejate gruppidele postiga projekti töökomplekti. Saadetised postitatakse 20. veebruaril. Kõikidele osalejatele pakuti võimalust töökomplektidele Rāpinasse ise järele tulla. Aianduskooli raamatukogust saab töökomplektid kätte 21.-22. veebruaril kell 9.00-16.00.

Ühe rühma töökomplekt koosneb kahest aedherne seemnepakist: üks pakk 'Erme' ja üks pakk 'Valma'. Lisaks sisaldab töökomplekt veel midagi, mis jääb saladuseks kuni saadetise kättesaamiseni.

Hernekasvatuse katsega alustame ühiselt 27. veebruaril.

Katrin Uurman, haridustehnoloog

Õnnitleme Lenna Kuurmaa!

Räpina Aianduskooli pere õnnitleb tekstiilkäsitöö eriala õpilast Lenna Kuurmaa, keda kaitseminister Margus Tsahkna autasustas Eesti Vabariigi 99. aastapäeva puhul kaitseministeeriumi III klassi teenete-

märgiga. Lenna pälvis autasu korduvate esinemiste eest lahingutegevuse piirkonnas Iraagis ja Afganistanis teenivatele kaitseväelastele, samuti Carolin Illenzeeri Fondi ning vigastatud kaitseväelaste toetuseks korraldatud heategevuskontsertidel.

Foto: T.Blaat

Õnnitleme!

Elutööpreemia — Ülo Zirnask

Õnnitleme!

Aasta koostööpartner - Eesti Murud OÜ

Kevade lootus

Kaugel pole enam kevad
Eemal ta juba huikab
Varblaste lauluga
Arad tema sammud
Daamiliku viisakusega
Ei jõua vist õigeks ajaks ta

Lumi veel maas
Ootan kevadet
Ojade vulinat
Talve murdumist
Unustamatut kevadet
Südames

Tuuli Geetsia

Tuuli Geetsia Tšaškin, AE16-42-K

Omaloomingu konkursi 2017 võitja kategoorias „Suuga teen ma suure linna“

Sten Are Hanseni meistrikursus

Interflora ja Räpina Aianduskool kutsuvad teid eksklusiivsele maailmameister Sten Are Hanseni kursusele 26.-27. mai ja demole "Innovatsioon, tehnikad, värvus ja praktilisus"

Kahepäevase meistrikursuse hind on 200 eur+km, registreerida saab aadressil info@interflora.ee

Aeg & Vaim
TEMPUS & SPIRITUS

Ajaleht ootab kaastöid

kulli.nommistu@aianduskool.ee

Väljaandja Räpina Aianduskool, Pargi tn 32, Räpina 64505

Toimetaja Külli Nõmmistu **Küljendaja** Valdur Truija

Omaloomingukonkursi tulemused

14. veebruaril toimus Räpina Aianduskoolis juba kuues omaloomingu konkurss, kus pakkusid konkurentsi ka Räpina ÜG õpilased. Taas sai kuulata kauneid luuletusi, imetleda fantastilisi joonistusi ja loodusfotosid, maitsta kooki, vaadata tantsukava ning ahhetada taaskasutuse leidlikkuse üle. Kõige suurema vau-efekti pakkus kindlasti Carolina meisterdatud kleit. Omaloomingu konkursil nähtud töid saab imetleda raamatukogus.

Kuldsed käed

I koht – Carolina Sirel - Maal (inspireeritud unenäost)

II koht - Jaano Oras – Joonistused

III koht - Loore-Ly Mahla – Loodusfotod

IV koht - Häly Raidla – Naela ja lõnga kunst

V koht - Paula Lenk, Krissandra Rebaste ja Silver Merevoo – mesilasvahast huulepulgad ja küünlad (Ilu Ihule ja Hingele)

Rohelisem elu

I koht - Carolina Sirel - Ajalehtedest kleit

II koht - Karoliina Raudberg - Dekoratiivpadi üksarv

III koht - RÜG 8b klass – Papist kassimajad

Suuga teen ma suure linna

I koht - Tuuli Geetsia Tšaškin – Luuletused

II koht – Märten Kala, Andry Must, Brigitta Uibo – Räpinaga seotud muistendid

III koht - Merike Aomets – Juhtumised bussis

IV koht - Carolina Sirel – Luuletus „Silmad“

Kakuke

I koht - Viktoria Badanina, Kristina Muravjova – Kook

Roosa panter

I koht - Jekaterina Gusseva, Nataliia Magerramova – Tants

Carolina ja tema võidutöö

Veebruarikuu nali

Poeg emale:

“Emps, miks sa mu ära blokkunud oled?”

“Sinult tuli pidevalt mingit spämmi!”

“Mis pagana spämmi, ema!?”

“Noh, stiilis – “viska avanssi”, “mul oleks uut jopet vaja”, “kas homme kinno minekuks raha saab?”...”